

Joo, usein aamuisin
Savukkeen mielelläni polttaisin

Muistini murusia kerdten
Viereltäsi herdten

Katselen eteen -ja taaksepäin
Valkeat varjot itsestäni näin

Vieraita jalkoja kuljetan
Omia askeleitani kavahdan

Kuin köynnös minä kiipesin
Varttasi pitkin ja kuivatin sen
Jäljelle jouduin jättämälläni
Kukan nupun kuihtuneen
Ja viimein kuihduit ja kuolit
Kuolin minäkin sillä meille ei jättyt mitään

Katselen sua mutta itseni näin
Paljon on jättyt sin sisimpään

Tiedä en mitä loppuun jätän
Kun mitään ei voi enää menettää

Jäljellä yritys viimeinen
Kynsin ja hampain tahdon pitää sen

Sin juuria liikaa kastelen
Kuollutta kukkaa kurjana katselen

Kuin köynnös minä kiipesin
Varttasi pitkin ja kuivatin sen
Jäljelle jouduin jättämälläni
Kukan nupun kuihtuneen
Ja viimein kuihduit ja kuolit
Kuolin minäkin sillä meille ei jättyt mitään

Kuin köynnös minä kiipesin
Varttasi pitkin ja kuivatin sen
Jäljelle jouduin jättämälläni
Kukan nupun kuihtuneen
Ja viimein kuihduit ja kuolit
Kuolin minäkin sillä meille ei jättyt mitään